

The Holy See

Poslanica papeža Benedikta XVI. za 28. svetovni dan mladih

»Pojdite in naredite vse narode za moje učence« (prim. Mt 28,19)

Dragi mladi, želim si, da vas vse doseže moj pozdrav, poln veselja in naklonjenosti. Prepričan sem, da so se mnogi od vas vrnili s svetovnega dneva mladih v Madridu (leta 2011) bolj *»ukoreninjeni in sezidani v Kristusu ter utrjeni v veri«* (prim. Kol 2,7). Letos smo veseli, da smo kristjani, obhajali po posameznih škofijah pod geslom: *»Veselite se v Gospodu, zmeraj!«* (Flp 4, 4). Sedaj se pripravljamo na prihodnji svetovni dan, ki ga bomo obhajali julija 2013 v Riu de Janeiru v Braziliji.

Predvsem bi vas rad ponovno povabil, da se udeležite tega pomembnega srečanja. Slavni kip Kristusa Odrešenika, ki stoji nad tem lepim brazilskim mestom, bo njegov zgovoren simbol: njegove razprostrte roke so znamenje sprejemanja, ki ga Gospod pripravlja za vse tiste, ki bodo prišli k Njemu, njegovo srce pa predstavlja neizmerno ljubezen, s katero ljubi vsakega in vsako izmed vas. Dopustite, da vas On pritegne! Doživite in izkusite srečanje s Kristusom skupaj s tolikimi drugimi mladimi, ki se bodo v Rio zbrali za prihodnje svetovno srečanje! Dovolite, da vas ljubi On, tako boste pričevalci, ki jih svet potrebuje.

Vabim vas, da se na svetovni dan mladih v Riu de Janeiru pripravljate tako, da že sedaj začnete premišljevat o temi srečanja: *»Pojdite in naredite vse narode za moje učence!«* (prim. Mt 28,19). Gre za veliko misijonsko naročilo, ki ga je Kristus izročil celotni Cerkvi in ostaja aktualno tudi danes po dva tisoč letih. To naročilo mora močno odzvanjati v vaših srcih. Leto pripravljanja na

srečanje v Riu sovпада z *letom vere*. Ob njegovem začetku je sinoda škofov svoje delo posebej posvetila *Novi evangelizaciji za posredovanje krščanske vere*. Zato sem zadovoljen, da se tudi vi, dragi mladi, vključujete v ta misijonski zagon celotne Cerkve: predstaviti drugim Kristusa, je najdragocenejši dar, ki jim ga lahko poklonite.

1. Nujen klic

Zgodovina je pokazala, koliko mladih je veliko prispevalo k Božjemu kraljestvu in razvoju tega sveta, ko so preko velikodušnega darovanja samih sebe oznanjali evangelij. Z velikim navdušenjem so širili veselo oznanilo Božje ljubezni, ki se je razodela v Kristusu, in to z mnogo slabšimi sredstvi in možnostmi, kot jih imamo na razpolago danes. V mislih imam na primer blaženega Joséja de Anchieta, mladega španskega jezuita iz 16. stoletja, ki je z manj kot dvajsetimi leti odšel v misijone v Brazilijo in je postal velik apostol Novega sveta. V mislih pa imam tudi tolike izmed vas, ki se velikodušno posvečajo misijonu Cerkve: o tem sem doživel presenetljivo pričevanje na svetovnem dnevu mladih v Madridu, posebej ob srečanju s prostovoljci.

Danes ni malo mladih, ki globoko dvomijo o tem, da je življenje dobro in na svoji poti ne vidijo jasno. Na splošno se pred težavami sodobnega sveta mnogi sprašujejo: kaj jaz lahko storim? Luč vere razsvetljuje temo, razkriva nam, da ima vsako življenje neprecenljivo vrednost, ker je sad Božje ljubezni. On ljubi tudi tiste, ki so se oddaljili od Njega ali so ga pozabili: potrpežljivo čaka, še več, daroval je svojega Sina, ki je umrl in vstal od mrtvih, da bi nas popolnoma odrešil zla. In Kristus je poslal svoje učence, da so ponesli to veselo oznanilo odrešenja in novega življenja med vsa ljudstva.

Ko Cerkev nadaljuje to poslanstvo evangelizacije, računa tudi na vas. Dragi mladi, vi ste prvi misijonarji med vašimi vrstniki! Ob koncu II. vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora, katerega 50. obletnico obhajamo letos, je Božji služabnik Pavel VI. (1963–1978) mladim fantom in dekletom z vsega sveta izročil poslanico, ki se začinja s temi besedami: *»Zadnje svoje sporočilo pošilja koncil vam, fantje in dekleta vsega sveta. Vi ste tisti, ki boste iz rok starejših prevzeli baklo v trenutku, ko svet doživlja najsilnejše spremembe v svoji zgodovini. Vi, ki prevzimate od svojih staršev in učiteljev najboljše zglede in nauke, vi boste sestavljali jutrišnjo družbo: rešili jo boste in rešili sebe, ali pa z njo vred propadli.«* Konča se s pozivom: *»Z navdušenjem gradite svet, ki bo boljši od sedanjega!«* (*Poslanica mladim*, 8. december 1965).

Dragi prijatelji, to povabilo je zelo aktualno. Potujemo skozi zelo posebno obdobje zgodovine: tehnični napredek nam je ponudil doslej neznane možnosti sodelovanja med ljudmi in narodi, toda globalizacija teh odnosov bo pozitivna in bo na svetu spodbujala rast človečnosti le takrat, ko bo namesto na materializmu utemeljena na ljubezni, edini resničnosti, ki zmore napolniti vsako srce in zediniti osebe. Bog je ljubezen. Človek, ki pozabi na Boga, je brez upanja in postane nezmožen ljubiti bližnjega. Zato je nujno potrebno, da pričujemo o Božji prisotnosti, da bi jo lahko vsakdo izkusil: v igri je odrešenje človeštva in odrešenje vsakega od nas. Kdor razume to nujnost, ne

more drugače, kot da vzklika s sv. Pavlom: »*Gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal!*« (1 Kor 9,16).

2. Postanite Kristusovi učenci

Ta misijonski klic na vas obračam še iz enega razloga: potrebujemo ga na naši osebni poti vere. Blaženi Janez Pavel II. (1978–2005) je zapisal: »*Vero krepimo s tem, da jo dajemo naprej!*« (*Okrožnica Odrešenikovo poslanstvo*, 2). Ko oznanjate evangelij, vi sami rastete in se vedno globlje zakoreninjate v Kristusu, postajate zreli kristjani. Prizadevanje za misijone je ena od temeljnih razsežnosti verovanja: nismo pravi verniki, če ne evangeliziramo. Oznanjevanje evangelija ne more izhajati iz drugega kot iz veselja nad srečanjem s Kristusom in nad tem, da smo v Njem našli skalo, na kateri gradimo svoje življenje. Ko se trudite služiti drugim in jim oznanjati evangelij, takrat vaše življenje, ki je pogosto razdrobljeno med različne dejavnosti, dobi svoje središče v Gospodu; tako gradite tudi sami sebe, rastete in zorite v človečnosti.

Toda kaj pomeni biti misijonar? To predvsem pomeni biti Kristusov učenec, vedno znova prisluhniti povabilu, naj mu sledimo, povabilu, da se oziram Nanj: »*Učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen.*« (Mt 11,29) Učenec je namreč oseba, ki posluša Jezusovo besedo (prim. Lk 10, 39) in ga priznava za učitelja, ki nas je ljubil vse do darovanja svojega življenja. Zato mora vsak od vas dovoliti, da vas vsak dan oblikuje Božja beseda: ona vas bo napravila za prijatelje Gospoda Jezusa in vas bo usposobila, da boste tudi druge mlade popeljali v to prijateljstvo z Njim.

Svetujem vam, da se spominjate darov, ki ste jih prejeli od Boga, da jih boste ob svojem času prenesli naprej. Naučite se pregledovati svojo osebno zgodovino in se zavedajte tudi čudovite dediščine preteklih generacij: toliko vernikov nam je pogumno posredovalo vero, čeprav so se pri tem soočali s preizkušnjami in nerazumevanjem. Nikoli ne pozabimo: smo člen v ogromni verigi mož in žena, ki so nam posredovali resnico vere in računajo na nas, da jo bodo po nas prejeli še mnogi drugi. Misijonar mora poznati to prejeto dediščino, ki je vera Cerkve: poznati moramo, kar verujemo, da potem lahko oznanjamo. V uvodu v *Katekizem Katoliške Cerkve za mlade* z naslovom YouCat, ki sem vam ga podaril na svetovnem srečanju v Madridu, sem zapisal: »*Svojo vero morate poznati tako natančno, kakor IT-specialist pozna sistem delovanja računalnika. Morate jo razumeti kakor dober glasbenik svojo glasbo. Dá, v veri morate biti še bolj zakoreninjeni kakor generacija vaših staršev, da se boste mogli z močjo in odločnostjo postaviti po robu izzivom ter skušnjavam tega časa.*« (*Predgovor*)

3. Pojdite!

Jezus je svoje učence poslal v misijone s tem naročilom: »*Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu. Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen.*« (Mk 16,15–16) Evangelizirati pomeni prinašati ljudem veselo oznanilo odrešenja, to veselo oznanilo pa je oseba: Jezus Kristus. Ko se srečam z njim, ko odkrijem, kako zelo me Bog ljubi in odrešuje, se v meni rojeva ne le želja, temveč obveza, da ga predstavim drugim. Na začetku Janezovega evangelija vidimo Andreja, ki, potem ko je srečal Jezusa, pohiti, da bi k Njemu privedel svojega brata Simona

(prim. Jn 1,40–42). Evangelizacija vedno izvira iz srečanja z Gospodom Jezusom; kdor se mu je približal in je izkusil njegovo ljubezen, želi lepoto tega srečanja in veselje, ki se rojeva iz tega prijateljstva, takoj podeliti z drugimi. Bolje ko poznamo Kristusa, bolj ga želimo oznanjati. Več ko se pogovarjamo z Njim, več želimo govoriti o Njem. Bolj ko je osvojil nas, bolj želimo k Njemu privedi tudi druge.

Po krstu, po katerem se rodimo v novo življenje, se Sveti Duh naseli v nas in razplamti naš razum in naše srce: On je tisti, ki nas vodi k poznavanju Boga in k vstopanju v vedno globlje prijateljstvo s Kristusom; to je Duh, ki nas priganja, da delamo dobro, da služimo drugim, da darujemo sami sebe. Pri birni nas nato utrdi s svojimi darovi, da v svetu vedno bolj zrelo pričujemo za evangelij. To je Duh ljubezni, duša misijonov: spodbuja nas, da izstopamo iz samih sebe, da »gremo« in evangeliziramo. Dragi mladi, naj vas vodi moč Božje ljubezni, pustite, da ta ljubezen premaga težnjo, da bi se zaprli v svoj svet, v svoje probleme, v svoje navade; bodite pogumni, »stopite« ven iz samih sebe in »pojdite« naproti drugim ter jih vodite do srečanja z Bogom.

4. Pojdite k vsem narodom

Vstali Kristus je poslal svoje učence pričevat o njegovi odrešilni prisotnosti med vsa ljudstva, ker Bog v svoji neizmerni ljubezni želi, da bi se vsi zveličali in se nihče ne bi izgubil. Z ljubezensko žrtvijo na križu je Jezus odprl pot, da bi vsak moški in vsaka ženska lahko spoznala Boga in vstopila v občestvo ljubezni z Njim. Ustanovil je tudi skupnost učencev, da bi razširila evangeljsko oznanilo odrešenja do skrajnih mej sveta in bi tako doseglo vse može in žene na vsakem kraju in v vsakem času. Naj ta Božja želja postane tudi naša želja!

Dragi prijatelji, odprite oči in ozrite se okrog sebe: toliko mladih je izgubilo smisel svojega življenja. Pojdite! Kristus potrebuje tudi vas. Pustite se zaplesti v njegovo ljubezen, bodite orodje te neizmerne ljubezni, da bi dosegla vse, posebej še »oddaljene«. Nekateri so zemljepisno oddaljeni, drugi pa so oddaljeni, ker njihova kultura Bogu ne daje prostora; nekateri evangelija še niso sprejeli osebno, drugi pa so ga prejeli, in kljub temu živijo, kot da Boga ne bi bilo. Vsem odprimo vrata našega srca; poskušajmo začeti preprost in spoštljiv pogovor: če bomo v ta pogovor vključili pravo prijateljstvo, bo obrodil sad. »Ljudstva«, h katerim smo poslani, niso samo druge države sveta, temveč tudi različna življenjska okolja: družine, četrti, študijska in delovna mesta, skupine prijateljev in prostočasne dejavnosti. Veselo oznanilo evangelija je namenjeno vsem okoljem našega življenja brez razlike.

Rad bi poudaril dve področji, na kateri mora biti vaše misijonsko prizadevanje še bolj pozorno. Prvo je področje družbenega obveščanja, posebej svet *interneta*. Dragi mladi, kot sem vam že enkrat povedal, vas prosim, »da v kulturo novega okolja komunikacije in informacijske tehnologije prinesete vrednote, na katerih je utemeljeno vaše življenje. [...] Mladi, ki se skoraj samodejno poslužujete teh novih sredstev komuniciranja, ste še posebej odgovorni za evangelizacijo tega 'digitalnega kontinenta'« (*Poslanica za 43. svetovni dan sredstev družbenega obveščanja, 24. maj 2009*). Bodite torej modri pri uporabljanju tega sredstva in upoštevajte tudi pasti, ki jih vključuje,

posebej še nevarnost zasvojenosti, pomešanja resničnega sveta z virtualnim ali da bi nadomeščali neposredni osebni pogovor s stiki na spletu.

Drugo področje je mobilnost. Danes je vedno več mladih, ki potujejo bodisi zaradi študija in dela bodisi za zabavo. V mislih imam tudi tokove migrantov, v katerih se na milijone oseb – pogosto mladih – iz ekonomskih ali socialnih razlogov seli in zamenja regijo oziroma državo. Tudi ti pojavi lahko po Božji previdnosti postanejo priložnost za širjenje evangelija. Dragi mladi, naj vas ne bo strah pričevati o vaši veri tudi v teh okoliščinah: če boste tistim, ki jih srečate, prinesli veselje nad srečanjem s Kristusom, bo to dragocen dar.

5. Naredite za moje učence!

Verjetno ste že večkrat doživeli, kako težavno je vaše vrstnike vključiti v izkušnjo vere. Najbrž ste pogosto ugotavljali, da je v mnogih mladih, posebej v določenih odsekih življenja, prisotna želja, da bi spoznali Kristusa in živeli evangeljske vrednote, vendar se obenem počutijo neprimerne in nesposobne za to. Kaj lahko naredimo? Predvsem vaša bližina in vaše preprosto pričevanje bosta kanal, po katerem se bo Bog lahko dotaknil njihovega srca. Kristusovo oznanilo se ne širi samo preko besed, temveč mora vključevati celotno življenje in preiti v dejanja ljubezni. Oznanjevalec je rojen iz Kristusove ljubezni, ki jo je vlil v nas; zato se mora naša ljubezen vedno bolj oblikovati po njegovi ljubezni. Kakor dobri Samarijan moramo biti vedno pozorni do tistega, ki ga srečamo, znati moramo poslušati, razumeti, pomagati, da bi lahko tistega, ki išče resnico in smisel življenja, pospremili v Božjo hišo, ki je Cerkev, kjer je upanje in odrešenje (prim. Lk 10,29–37). Dragi prijatelji, nikoli ne pozabite, da je prvo dejanje ljubezni, ki ga lahko naredite za drugega, da mu predstavite izvir našega upanja: kdor ne da Boga, premalo da! Jezus je naročil svojim apostolom: *»Naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal!«* (Mt 28,19–20) Sredstvi, ki ju imamo za to, da ljudi *»naredimo za njegove učence«*, sta predvsem krst in kateheza. To pomeni, da moramo osebe, ki jih evangeliziramo, voditi do srečanja z živim Kristusom, posebej v njegovi besedi in zakramentih: tako bodo lahko verjeli Vanj, spoznavali Boga in živeli iz njegove milosti. Rad bi, da se vsak vpraša: ali sem kdaj zbral pogum, da sem predlagal krst tistim mladim, ki ga še niso prejeli? Ali sem koga povabil, naj sledi poti odkrivanja krščanske vere? Dragi prijatelji, ne bojte se ponuditi vašim vrstnikom srečanja s Kristusom. Kličite Svetega Duha: On vas bo vodil, da boste vedno bolj spoznavali in ljubili Kristusa in vam bo dal ustvarjalnost za širjenje evangelija.

6. Utrjeni v veri

Zaradi težav pri poslanstvu evangelizacije boste včasih zašli v skušnjava, da porečete kot prerok Jeremija: *»Oh, Gospod Bog, glej, ne znam govoriti, ker sem še deček.«* A Bog tudi vam odgovarja: *»Nikar ne govori: deček sem; kajti h komur koli te pošljem, boš šel.«* (Jer 1,6–7) Kadar se počutite neprimerne, nesposobne in slabotne za oznanjevanje in pričevanje vere, se ne bojte. Evangelizacija ni naša pobuda in ni odvisna v prvi vrsti od naših talentov, temveč je zaupen in poslušen odgovor na Božji klic in zato ne temelji na *naši* moči, temveč na *njegovi*. To je izkusil

apostol Pavel: »*Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bila ta presežnost moči Božja in ne iz nas.*« (2 Kor 4,7)

Zato vas vabim, da se ukoreninite v molitvi in zakramentih. Prava evangelizacija se vedno rojeva iz molitve in je z njo podprta: najprej moramo govoriti z Bogom, da bomo lahko govorili o Bogu. V molitvi izročamo Gospodu osebe, h katerim smo poslani, ter ga prosimo, naj se dotakne njihovih src; priporočamo se Svetemu Duhu, naj nas napravi za svoje orodje v njihovo zveličanje; obračamo se na Kristusa, naj položi besede v naša usta in nas napravi za znamenje njegove ljubezni. Bolj na splošno pa molimo za misijon celotne Cerkve po izrecni Jezusovi želji: »*Prositate torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.*« (Mt 9,38) V evharistiji odkrivajte izvir vašega verskega življenja in vašega krščanskega pričevanja tako, da se zvesto udeležujete nedeljske maše in vsakič, ko morete, tudi delavniške. Pogosto se zatekajte k zakramentu sprave: to je dragoceno srečanje z Božjim usmiljenjem, ki nas sprejema, nam odpušča in obnavlja naša srca v ljubezni. Ne obotavljajte se prejeti zakramenta potrditve oziroma birme, če ga še niste prejeli, ter se nanj skrbno in zavzeto pripravite. Skupaj z evharistijo je birma zakrament oznanjevanja, ker nam podeli moč in ljubezen Svetega Duha, da brez strahu izpovedujemo vero. Poleg tega vas spodbujam k pogostemu češčenju evharistije: ko se ustavite za poslušanje in pogovor z Jezusom, navzočim v najsvetejšem zakramentu, to postane izhodišče za nov misijonarski zagon.

Če boste hodili po tej poti, vam bo Kristus sam podaril sposobnost, da boste popolnoma zvesti njegovi besedi in ga boste vdano in pogumno oznanjali. Včasih boste poklicani, da potrdite svojo vztrajnost, posebej takrat, ko bo Božja beseda naletela na zaprta vrata in odpor. V določenih regijah po svetu nekateri izmed vas trpijo, ker zaradi pomanjkanja verske svobode ne morejo javno izražati vere v Kristusa. Obstajajo tudi nekateri, ki so za svojo pripadnost Cerkvi že plačali z življenjem. Opogumljam vas, bodite utrjeni v veri, prepričani, da je Kristus z vami v vsaki preizkušnji. On vam ponavlja: »*Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.*« (Mt 5,11–12)

7. Z vso Cerkvijo

Dragi mladi, da bi ostali trdni v izpovedovanju krščanske vere tam, kamor ste poslani, potrebujete Cerkev. Nihče ne more biti priča evangelija sam zase. Jezus je poslal svoje učence v misijone skupaj: »*naredite za učence*« je izrečeno v množini. Mi vedno pričujemo kot člani krščanske skupnosti in naše poslanstvo je rodovitno zaradi občestva, ki ga živimo v Cerkvi: po edinosti in ljubezni, ki vlada med nami, nas bodo spoznali kot Kristusove učence (prim. Jn 13,35). Hvaležen sem Gospodu za dragoceno delo evangelizacije, ki ga opravljajo naše krščanske skupnosti, naše župnije, naša cerkvena gibanja, skupnosti in združenja. Sadovi te evangelizacije pripadajo vsej Cerkvi: »*Eden seje, drugi žanje,*« je rekel Jezus (Jn 4,37).

V povezavi s tem, ne morem drugega, kot da se zahvalim za veliki dar misijonarjev, ki posvečajo

vse svoje življenje oznanjevanju evangelija do skrajnih mej sveta. Hkrati tudi povečujem Gospoda za duhovnike in redovnike, ki v celoti darujejo sami sebe, da bi se oznanjal Jezus Kristus in bi ga ljudje ljubili. Na tem mestu želim spodbuditi mlade, ki jih Bog kliče, naj si zavzeto prizadevajo v teh poklicih: »*Večja sreča je dajati, kakor prejemati!*« (Apd 20,35) Tistim, ki vse zapustijo, da bi mu sledili, je Jezus obljubil stokratno in večno življenje (prim. Mt 19,29)!

Zahvaljujem se tudi za vse verne laike, ki si prizadevajo živeti svoj vsakdanjik kot misijon tam, kjer se nahajajo, v družini ali na delovnem mestu, da bi ljudje ljubili Kristusa in mu služili ter bi se tako širilo Božje kraljestvo. Posebej imam v mislih vse tiste, ki delujejo na področju vzgoje, zdravstva, podjetništva, politike in ekonomije in na tolikih drugih področjih laiškega apostolata. Kristus potrebuje vaš trud in vaše pričevanje. Nič – ne težave ne nerazumevanje – naj vas ne odvrne od tega, da bi Kristusov evangelij ponesli na kraje, kjer se nahajate: vsak od vas je dragocen v velikem mozaiku evangelizacije!

8. »Tukaj sem, Gospod!«

Dragi mladi, na koncu bi vas rad povabil, da globoko v sebi prisluhnete Jezusovemu klicu k oznanjevanju evangelija. Kakor prikazuje veliki kip Kristusa Odrešenika v Riu de Janeiru, je njegovo srce v ljubezni odprto za vse brez razlike in njegove roke so razprostrte, da bi dosegle vsakega. Vi ste Jezusovo srce in roke! Pojdite pričevat o njegovi ljubezni, bodite novi misijonarji, navdihnjeni z ljubeznijo in sprejemanjem! Sledite zgledu velikih misijonarjev Cerkve kot so sv. Frančišek Ksaverij in mnogi drugi.

Ob koncu svetovnega dneva mladih v Madridu sem blagoslovil nekaj mladih z različnih celin, ki so odšli v misijone. Oni so predstavljali veliko število mladih, ki skupaj s prerokom Izaijem pravijo Gospodu: »*Tukaj sem, pošlji mene!*« (Iz 6,8) Cerkev vam zaupa in vam je globoko hvaležna za veselje in dinamiko, ki jo prinašate: velikodušno uporabite svoje talente za oznanjevanje evangelija! Vemo, da se Sveti Duh daje tistim, ki se v ponižnosti srca dajo na razpolago za to oznanjevanje. Naj vas ne bo strah: Jezus, Odrešenik sveta, je z nami vse dni do konca sveta (prim. Mt 28,20)!

Ta poziv, ki ga namenjam mladim s celega sveta, je še posebej pomemben za vas, dragi mladi iz Latinske Amerike! Na 5. splošni konferenci latinskoameriških škofov, ki se je odvijala leta 2007 v Aparecidi, so namreč škofje začeli »misijon celine«. Mladi, ki na tej celini tvorijo večino prebivalstva, predstavljajo pomembno in dragoceno moč za Cerkev in družbo. Bodite torej vi prvi misijonarji! Sedaj, ko se svetovni dan mladih vrača v Latinsko Ameriko, spodbujam vse mlade s te celine: prenesite navdušenje vaše vere na vrstnike z vsega sveta!

Devica Marija, Zvezda nove evangelizacije, ki jo kličemo tudi Naša Gospa iz Aparecide in Naša Gospa iz Guadalupa, naj vsakega od vas spremlja pri njegovem poslanstvu pričevalca o Božji ljubezni. S posebno naklonjenostjo vam vsem podeljujem moj apostolski blagoslov.

V Vatikanu, 18. oktobra 2012

BENEDICTUS PP XVI

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana